

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMAN SOPIMUSSARJA

ULKOVALTAIN KANSSA TEHDYT SOPIMUKSET

2004

Julkaistu Helsingissä 18 päivänä marraskuuta 2004

N:o 147—150

SISÄLLYS

N:o		Sivu
147	Laki tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta	1719
148	Valtioneuvoston asetus tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn yleissopimuksen ja yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain soveltamisesta ennen yleissopimuksen kansainvälistä voimaantuloa	1721
149	Laki ampuma-aselain 17 §:n muuttamisesta	1740
150	Valtioneuvoston asetus ampuma-aselain 17 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosta ..	1741

N:o 147

(Suomen säädöskokoelman n:o 427/2004)

Laki

tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 1997 Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn yleissopimuksen, sellaisena kuin yleissopimuksen suomenkielinen sanamuoto on oikaistuna Brysselissä 22 päivänä toukokuuta 2000 allekirjoitetulla 4 artiklan 2 kohdan 3 luetelmakohtaa koskevalla neuvoston oikaisupöytäkirjalla, lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa niin kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Suomen toimivaltaisen viranomaisen tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn yleissopimuksen mukaisesti hyväksymän pyynnön nojalla Euroopan unionin toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle virkamiehelle voidaan antaa Suomen alueella oikeus suorittaa rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi peitetoimintaa ja valeostoja pakkokeinolain (450/1987) 6 luvun 7 §:n sekä poliisilain (493/1995) 28 §:n, 31 a §:n 1 momentin, 31 b §:n 1 momentin ja 32 a §:n mukaisesti. Vastaava oikeus voidaan antaa

HE 92/2003
HaVM 2/2004
EV 29/2004

Euroopan unionin toisen jäsenvaltion virkamiehelle myös Suomen toimivaltaisen viranomaisen kysymyksessä olevalle jäsenvaltiolle esittämän pyynnön perusteella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua oikeutta ei voida antaa, ellei pyynnössä tarkoitettua tekoa olisi Suomessa vastaavissa olosuhteissa tehtynä pidettävä sellaisena rikoksena, jonka estämiseksi ja selvittämiseksi peitetoiminta- ja valeostotoimenpiteet ovat sallittuja.

Suomen alueella 1 momentin mukaisesti toimivalle Euroopan unionin toisen jäsenvaltion virkamiehelle voidaan antaa oikeus kantaa asetta, jos se on välttämätöntä suoritettavan toiminnan luonteen vuoksi. Asetta on oikeus käyttää vain rikoslain (39/1889) 4 luvun 4 §:n mukaisessa hätävarjelutilantees-

sa. Päätöksen oikeudesta kantaa asetta tekee päällystöön kuuluva poliisimies.

3 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

4 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella. Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää, että ennen sopimuksen kansainvälistä voimaantuloa tätä lakia sovelletaan Suomen ja sellaisen sopimusvaltion välillä, joka on antanut sopimuksen 32 artiklan 4 kohdan mukaisen ilmoituksen.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

N:o 148

(Suomen säädöskokoelman n:o 738/2004)

Valtioneuvoston asetus

tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn yleissopimuksen ja yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain soveltamisesta ennen yleissopimuksen kansainvälistä voimaantuloa

Annettu Helsingissä 11 päivänä elokuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, säädetään:

1 §

Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 1997 Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehtyä yleissopimusta, sellaisena kuin yleissopimuksen suomenkielinen sanamuoto on oikaistuna Brysselissä 22 päivänä toukokuuta 2000 allekirjoitetulla 4 artiklan 2 kohdan 3 luetelmakohtaa koskevalla neuvoston oikaisupöytäkirjalla, jonka eduskunta on hyväksynyt 26 päivänä maaliskuuta 2004 ja jonka valtioneuvosto on hyväksynyt 19 päivänä toukokuuta 2004 ja jonka hyväksymisestä on ilmoitettu neuvoston pääsihteerille 25 päivänä toukokuuta 2004, sovelletaan väliaikaisesti ennen yleissopimuksen kansainvälistä voimaantuloa 23 päivästä elokuuta 2004 Suomen ja sellaisen jäsenvaltion välillä, joka on antanut yleissopimuksen 32 artiklan 4 kohdan mukaisen julistuksen, niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 19 päivänä toukokuuta

annettua lakia (427/2004) sovelletaan ennen yleissopimuksen kansainvälistä voimaantuloa vastaavasti kuin yleissopimuksesta tämän asetuksen 1 §:ssä säädetään.

3 §

Suomi on antanut seuraavan yleissopimusta koskevan ilmoituksen:

Yleissopimuksen 20 artikla

20 artiklan mukaista takaa-ajoa suorittavilla virkamiehillä on kiinniotto-oikeus 20 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti ja että oikeus takaa-ajoon on voimassa yleissopimuksen 20 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti ilman aluetta tai aikaa koskevia rajoituksia.

Suomi on antanut seuraavat yleissopimusta koskevat julistukset:

1) Yleissopimuksen 26 artiklan 4 kohta ja 5 kohdan b alakohta

Jokainen Suomen tuomioistuin voi pyytää Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua artiklassa mainituissa tilanteissa.

2) Yleissopimuksen 32 artiklan 4 kohta

Yleissopimusta sovelletaan, lukuun ottamatta sen 26 artiklaa, yleissopimuksen voimaantuloon saakka Suomen ja muiden sa-

1722

N:o 148

mansisältöisen julistuksen tehneiden jäsen-
valtioiden välisissä suhteissa.

4 §
Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä
elokuuta 2004.

Helsingissä 11 päivänä elokuuta 2004

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

Neuvotteleva virkamies Ismo Mäenpää

YLEISSOPIMUS

TEHTY EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN K.3 ARTIKLAN PERUSTEELLA, TULLIHALLINTOJEN KESKINÄISESTÄ AVUNANNOSTA JA YHTEISTYÖSTÄ

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti N:o C 24, 23.1.1998

Tämän yleissopimuksen KORKEAT SOPIMUSPUOLET, jotka ovat Euroopan unionin jäsenvaltioita ja jotka

VIITTAAVAT 18 päivänä joulukuuta 1997 annettuun Euroopan unionin neuvoston säädöksen,

PALAUTTAVAT MIELIIN tarpeen lujittaa tullihallintojen keskinäisestä avunannosta Roomassa 7 päivänä syyskuuta 1967 allekirjoitettuun yleissopimukseen sisältyviä velvoitteita,

KATSOVAT, että tullihallinnot vastaavat paitsi yhteisön sääntöjä vastaan myös kansallista lainsäädäntöä, etenkin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 36 ja 223 artiklan alaan kuuluvaa lainsäädäntöä vastaan tehtyjen rikosten estämisestä ja tutkinnasta sekä torjunnasta yhteisön tullialueella, erityisesti sen saapumis- ja poistumispaikoissa,

KATSOVAT, että kaikenlaisen laittoman kaupan lisääntyminen on vakava kansanterveyteen, julkiseen moraaliin ja yleiseen turvallisuuteen kohdistuva uhka,

KATSOVAT, että olisi luotava erityisiä yhteistyömuotoja, jotka sisältävät rajojen yli ulottuvia toimia tiettyjen, niin jäsenvaltioiden kansallisiin lainsäädäntöihin kuin yhteisön tullilainsäädäntöön kohdistuvien rikkomusten estämiseksi ja tutkimiseksi ja että kyseisiä rajojen yli ulottuvia toimia toteutettaessa on aina noudatettava laillisuusperiaatetta (noudatetaan sovellettavaa lakia ja toimivaltaisten viranomaisten toimintaohjeita), toissijaisuusperiaatetta (kyseisiin toimiin ryhdytään vain, jos muut vaikutuksiltaan vähäisemmät toimet eivät ole sopivia) ja suhteellisuusperiaatetta (toimenpiteen merkitys ja kesto määritellään niin, että se on oikeassa suhteessa oletetun rikkomuksen vakavuuteen),

OVAT VAKUUTTUNEITA siitä, että on tarpeen vahvistaa tullihallintojen keskinäistä yhteistyötä luomalla menettelyt, jotka mahdollistavat tullihallintojen yhteisen toiminnan ja laitomaan kauppaan liittyvien tietojen vaihdon niiden välillä, ja,

OVAT TIETOISIA siitä, että tullihallintojen on päivittäisessä työssään sovellettava sekä yhteisön että kansallisia säännöksiä, minkä vuoksi on ilmeinen tarve varmistaa, että keskinäistä avunantoa ja yhteistyötä koskevat säännökset kehittyvät molemmilla alueilla mahdollisimman yhdenmukaisesti,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

I LUKU

Yleiset määräykset

1 artikla

Soveltamisala

1. Euroopan unionin jäsenvaltiot antavat toisilleen keskinäistä apua ja toimivat keskenään yhteistyössä tullihallintojensa välityksellä

— estääkseen ja tutkiakseen kansallisiin tullilainsäädäntöihin kohdistuvia rikkomuksia sekä

— ryhtyäkseen syyte- ja rankaisutoimiin yhteisön ja kansallisiin tullilainsäädäntöihin kohdistuvissa rikkomuksissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön toimivaltaa.

2. Tämän yleissopimuksen määräykset eivät koske säännöksiä, joita sovelletaan oikeusviranomaisten väliseen keskinäiseen oikeusapuun rikosasioissa, tai jäsenvaltioiden välillä voimassa olevien kahden- tai monenvälisten sopimusten suotuisampia määräyksiä, jotka koskevat 1 kohdan mukaista yhteistyötä jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tai muiden toimivaltaisten viranomaisten välillä, eikä myöskään samaa alaa koskevia järjestelyjä, joista on sovittu yhdenmukaisen lainsäädän-

nön tai erityisen järjestelyn perusteella, jossa määrätään keskinäisen avun vastavuoroista soveltamista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 artiklan soveltamista.

2 artikla

Toimivalta

Tullihallinnot soveltavat tätä yleissopimusta kansallisen lainsäädännön mukaisen toimivaltansa rajoissa. Tämän yleissopimuksen määräysten ei voida tulkita vaikuttavan tässä yleissopimuksessa tarkoitetuille tullihallinnoille kansallisen lainsäädännön mukaisesti kuuluvaan toimivaltaan.

3 artikla

Suhde oikeusviranomaisten antamaan keskinäiseen oikeusapuun

1. Tämä yleissopimus käsittää kansalliseen ja yhteisön tullilainsäädäntöön kohdistuvia rikoksia koskevan tutkinnan yhteydessä annettavan keskinäisen avun ja yhteistyön, kun nämä tutkimukset kuuluvat kyseisen jäsenvaltion kansallisten säännösten nojalla pyynnön esittävän viranomaisen toimivaltaan.

2. Jos oikeusviranomainen suorittaa rikostutkinnan tai se tehdään tämän johdolla, mainittu viranomainen päättää, esitetäänkö kyseisessä tapauksessa keskinäistä avunantoa tai yhteistyötä koskevat pyynnot keskinäiseen oikeusapuun rikosasioissa sovellettavien määräysten mukaisesti vai tämän yleissopimuksen perusteella.

4 artikla

Määritelmät

Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan:

1) ”kansallisella tullilainsäädännöllä” jäsenvaltion lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joiden soveltaminen kuuluu kokonaisuudessaan tai osittain kyseisen jäsenvaltion tullihallinnon toimivaltaan ja jotka koskevat:

— sellaisten tavaroiden liikkuvuutta rajojen yli, joihin kohdistuu erityisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 36 ja 223 ar-

tiklassa tarkoitettuja kielto-, rajoitus- tai valvontatoimenpiteitä,

— yhdenmukaistamattomia valmisteveroja;

2) ”yhteisön tullilainsäädännöllä”:

— kaikkia yhteisön säännöksiä ja niiden soveltamista koskevia säännöksiä, jotka koskevat jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisessä kaupassa sekä jäsenvaltioiden välisessä kaupassa liikkuvien tavaroiden tuontia, vientiä, kauttakulkua ja alueella oloa, kun on kyse tavaroista, joilla ei ole Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhteisöasemaa, tai tavaroista, joiden yhteisöaseman vahvistamiseksi tarvitaan lisätarkastuksia tai -tutkimuksia,

— kaikkia yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä annettuja yhteisön säännöksiä ja erityissääntöjä, jotka koskevat maataloustuotteiden jalostamisessa tuotettuja tavaroita,

— kaikkia yhdenmukaistettuja valmisteveroja ja tuonnin yhteydessä suoritettavaa arvonlisäveroa koskevia yhteisön säännöksiä sekä niitä koskevia kansallisia soveltamissäännöksiä;

3) ”rikkomuksilla” kansallisen tai yhteisön tullilainsäädännön vastaisia tekoja, mukaan lukien erityisesti:

— osallisuus tällaiseen rikkomukseen tai rikkomuksen yritykseen,

— osallistuminen tällaisia rikkomuksia tekevän rikollisjärjestön toimintaan,

— tässä kohdassa mainituilla rikkomuksilla saadun rahan pesu;

4) ”keskinäisellä avunannolla” jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tämän yleissopimuksen mukaisesti toisilleen antamaa apua;

5) ”pyynnön esittäneellä viranomaisella” sen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, joka esittää avunpyynnön;

6) ”pyynnön vastaanottaneella viranomaisella” sen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jolle avunpyyntö esitetään;

7) ”tullihallinnolla” jäsenvaltioiden tulliviranomaisia ja muita viranomaisia, jotka ovat toimivaltaisia panemaan täytäntöön tämän yleissopimuksen määräykset;

8) ”henkilötiedoilla” kaikkia tietoja, jotka liittyvät tunnistettuun tai tunnistettavissa olevaan luonnolliseen henkilöön; henkilö pidetään tunnistettavissa olevana, kun hänet voidaan tunnistaa suoraan tai välillisesti erityisesti henkilötunnusnumeroon tai yhden tai

useamman hänen fyysiseen, fysiologiseen, psykologiseen, taloudelliseen, kulttuuriseen tai sosiaaliseen identiteettiin liittyvän erityispiirteensä avulla;

9) ”rajojen yli ulottuvalla yhteistyöllä” rajat ylittävää yhteistyötä jäsenvaltioiden tullihallintojen välillä.

5 artikla

Koordinoinnin keskusyksiköt

1. Jäsenvaltiot nimeävät tulliviranomaisistaan keskusyksikön (koordinointiyksikön). Sen tehtävänä on ottaa vastaan tämän yleissopimuksen mukaista keskinäistä avunantoa koskevat pyynnot ja huolehtia keskinäisen avunannon koordinoinnista tämän kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista. Tämän yksikön tehtävänä on myös yhteistyö muiden viranomaisten kanssa, jotka osallistuvat tämän yleissopimuksen mukaiseen avunantoon. Jäsenvaltioiden koordinointiyksiköt pitävät keskenään yllä tarvittavia suoria yhteyksiä erityisesti IV luvussa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. Koordinointiyksiköiden toiminta ei estä jäsenvaltioiden tulliviranomaisten muiden yksiköiden välistä suoraa yhteistyötä varsinkin kiireellisissä tapauksissa. Toiminnan tehokkuuden ja yhdenmukaisuuden vuoksi koordinointiyksiköille on tiedotettava kaikista toimista, joissa käytetään suoraa yhteistyötä.

3. Jos pyynnön käsittely ei kuulu tulliviranomaisen toimivaltaan tai kuuluu siihen vain osittain, koordinointiyksikkö välittää pyynnön toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle ja tiedottaa tästä pyynnön esittäneelle viranomaiselle.

4. Jos pyyntöön ei voida vastata oikeudellisista tai asian luonteesta johtuvista syistä, koordinointiyksikkö lähettää pyynnön takaisin pyynnön esittäneelle viranomaiselle ja liittää siihen perustelut siitä, miksi pyyntöä ei voida käsitellä.

6 artikla

Yhteyshenkilöt

1. Jäsenvaltiot voivat sopia keskenään yh-

teyshenkilöiden vaihtamisesta määrätyksi tai määräämättömäksi ajaksi keskinäisesti sovitujen edellytysten mukaisesti.

2. Yhteyshenkilöillä ei ole väliintulo-oikeutta vastaanottajavaltiossa.

3. Jäsenvaltioiden tullihallintojen yhteistyön edistämiseksi yhteyshenkilöillä voi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella tai näiden pyynnöstä olla seuraavia tehtäviä:

a) helpottaa ja nopeuttaa jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa,

b) avustaa omaan tai edustamaansa jäsenvaltioon liittyvässä tutkinnassa,

c) avustaa avunantopyyntöjen käsittelyssä,

d) neuvoa ja avustaa vastaanottajavaltiota rajojen yli ulottuvien toimien valmistelussa ja toteuttamisessa,

e) hoitaa muita tehtäviä, joista jäsenvaltiot voivat keskenään sopia.

4. Jäsenvaltiot voivat sopia yhteyshenkilöiden toimeksiannoista ja asemapaikoista kahdenvälisesti tai monenvälisesti. Yhteyshenkilöt voivat myös edustaa yhden tai useamman jäsenvaltion etuja.

7 artikla

Henkilöllisydentodistamisvelvollisuus

Jollei tässä yleissopimuksessa toisin määrätä, pyynnön esittäneen viranomaisen edustajien, jotka ovat toisessa jäsenvaltiossa käyttäkkeen siellä tämän yleissopimuksen mukaisia oikeuksia, on voitava pyydettyä esittää kirjallinen valtuutus, josta käyvät ilmi heidän henkilöllisyytensä ja virkatehtävänsä.

2 LUKU

Pyynnöstä annettava apu

8 artikla

Periaatteet

1. Annettaessa apua tämän luvun mukaisesti pyynnön vastaanottanut viranomainen tai toimivaltainen viranomainen, jolle viimeksi mainittu on toimittanut pyynnön, menettelee samalla tavoin kuin toimiessaan omaan lukuunsa tai maansa muun viranomaisen pyyn-

nöstä. Viranomaisen käyttää tällöin kaikkia kansallisen lainsäädäntönsä mukaisia laillisia toimivaltuuksiaan vastatakseen pyyntöön.

2. Pyyntöön vastaanottanut viranomaisen antaa apua kaikissa kyseiseen rikkomukseen liittyvissä tilanteissa, jotka selvästi ovat yhteydessä pyynnön kohteeseen, ilman että lisäpyyntöä tarvittaisiin. Epäselvissä tapauksissa pyynnön vastaanottava viranomaisen ottaa ensin yhteyttä pyynnön esittäneeseen viranomaiseen.

9 artikla

Avunantopyyntöjen muoto ja sisältö

1. Avunantopyynnot tehdään aina kirjallisesti. Niihin liitetään pyynnön täyttämiseksi tarvittavat asiakirjat.

2. Näissä 1 kohdan mukaisissa pyynnöissä on esitettävä seuraavat tiedot:

- a) pyynnön esittänyt viranomaisen,
- b) pyydetty toimenpiteet,
- c) pyynnön tarkoitus ja syy,
- d) asiaan liittyvä lainsäädäntö, määräykset ja muut oikeudelliset säännökset,
- e) mahdollisimman tarkat ja laajat tiedot luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä, joihin tutkimus kohdistuu,
- f) yhteenveto asiaa koskevista seikoista, lukuun ottamatta 13 artiklassa tarkoitettuja tapauksia.

3. Pyyntö tehdään pyynnön vastaanottaneen viranomaisen edustaman jäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin tämän viranomaisen hyväksymällä kielellä.

4. Suullisesti esitetyt pyynnot hyväksytään kiireellisissä tapauksissa, mutta ne on vahvistettava viipymättä kirjallisesti.

5. Jos pyyntö ei täytä muodollisia vaatimuksia, pyynnön vastaanottanut viranomaisen voi pyytää sen oikaisemista tai täydentämistä; tänä aikana voidaan kuitenkin toteuttaa pyynnön edellyttämiä toimenpiteitä.

6. Pyyntöön vastaanottanut viranomaisen suostuu noudattamaan pyynnön toteuttaessaan erityistä menettelyä, edellyttäen ettei menettely ole pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion lakien ja hallinnollisten määräysten vastainen.

10 artikla

Tietojen pyytäminen

1. Pyyntöön vastaanottanut viranomaisen antaa pyynnön esittäneen viranomaisen pyynnöstä tälle kaikki tiedot, joiden avulla pyynnön esittänyt viranomaisen voi estää ja tutkia rikkomuksia sekä ryhtyä niitä koskeviin syytetoimiin.

2. Annettaviin tietoihin on liitettävä pyynnön vastaanottaneen viranomaisen hallussa olevat tai pyyntöön vastaamista varten laaditut tai saadut selvitykset ja muut asiakirjat tai otteet tai oikeaksi todistetut jäljennökset niistä selvityksistä ja asiakirjoista, joihin annettavat tiedot perustuvat.

3. Jos pyynnön esittänyt ja pyynnön vastaanottanut viranomaisen niin sopivat, pyynnön esittäneen viranomaisen valtuuttamat virkamiehet voivat hankkia pyynnön vastaanottaneen viranomaisen antamia yksityiskohtaisia ohjeita noudattaen 1 kohdan mukaisia tietoja pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion virastoista. Tämä koskee kaikkia sellaisista asiakirjoista ilmeneviä tietoja, jotka ovat näiden virastojen henkilöstön käytettävissä. Kyseisillä virkamiehillä on oikeus ottaa jäljennöksiä asiakirjoista.

11 artikla

Valvontapyynnot

Pyyntöön esittäneen viranomaisen pyynnöstä pyynnön vastaanottanut viranomaisen mahdollisuuksien mukaan valvoo erityisesti tai antaa tehtäväksi valvoa erityisesti henkilöä, jonka voidaan perustellusti uskoa rikko-
neen tai aikovan rikkoa kansallista tai yhteisön tullilainsäädäntöä. Se myös valvoo pyynnön esittäneen viranomaisen pyynnöstä paikkoja, kuljetusvälineitä ja tavaroita, jotka liittyvät mahdolliseen edellä mainittujen tullilainsäädäntöjen vastaiseen toimintaan.

12 artikla

Tutkimuspyynnot

1. Pyyntöön esittäneen viranomaisen pyynnöstä pyynnön vastaanottanut viranomaisen

tekee tai huolehtii siitä, että tehdään aiheelliset tutkimukset toimista, jotka ovat rikkomuksia tai pyynnön esittäneen viranomaisen mielestä näyttävät olevan rikkomuksia.

Pyynnön vastaanottanut viranomainen ilmoittaa näiden tutkimusten tulokset pyynnön esittäneelle viranomaiselle. Soveltuvin osin sovelletaan 10 artiklan 2 kohtaa.

2. Jos pyynnön esittänyt viranomainen ja pyynnön vastaanottanut viranomainen niin sopivat, pyynnön esittäneen viranomaisen nimeämät virkamiehet voivat olla läsnä 1 kohdassa tarkoitettuja tutkimuksia tehtäessä. Pynnön vastaanottaneen viranomaisen virkamiehet huolehtivat koko ajan tutkimusten tekemisestä. Pynnön esittäneen viranomaisen virkamiehet eivät voi omasta aloitteestaan käyttää pyynnön vastaanottaneen viranomaisen edustajille kuuluvia valtuuksia. Heillä on kuitenkin oikeus päästä samoihin tiloihin ja tutustua samoihin asiakirjoihin kuin viimeksi mainittu näiden välityksellä ja ainoastaan meneillään olevaa tutkimusta varten.

13 artikla

Tiedoksianto

1. Pynnön esittäneen viranomaisen pynnöstä pyynnön vastaanottanut viranomainen antaa tiedoksi tai huolehtii, että vastaanottajalle annetaan tiedoksi sen jäsenvaltion kansallisten säännösten mukaisesti, jossa pynnön vastaanottaneella viranomaisella on toimipaikka, kaikista sen jäsenvaltion, jossa pyynnön esittävällä viranomaisella on toimipaikka, toimivaltaisten viranomaisten antamista määräyksistä tai päätöksistä, jotka koskevat tämän yleissopimuksen soveltamista.

2. Tiedoksiantopyyntöihin, joissa mainitaan määräyksen tai päätöksen aihe, liitetään käänös sen jäsenvaltion viralliselle kielelle tai jollekin sen virallisista kielistä, jossa pyynnön vastaanottaneella viranomaisella on toimipaikka. Pynnön vastaanottanut viranomainen voi kuitenkin ilmoittaa, ettei tarvitse käänöstä.

14 artikla

Käyttäminen todisteena

Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa pyynnön esittäneen viranomaisen toimipaikka sijaitsee, voivat käyttää pyynnön vastaanottaneen viranomaisen virkamiesten kautta näiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti hankittuja lausuntoja, todistuksia, tietoja, asiakirjoja, viralliseksi todistettuja jäljennöksiä ja muita pyynnön esittäneelle viranomaiselle 10, 11 ja 12 artiklassa tarkoitetuissa avunantotapauksissa lähetettyjä asiakirjoja todisteina kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

3 LUKU

Oma-aloitteinen avunanto

15 artikla

Periaate

Kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset antavat apua 16 ja 17 artiklan määräysten mukaisesti muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ilman näiden ennalta esittämää pyyntöä, jollei tälle aseteta rajoituksia kansallisessa lainsäädännössä.

16 artikla

Valvonta

Jos tämä edistää rikkomusten estämistä ja tutkimista tai niitä koskeviin syytetoimiin ryhtymistä toisessa jäsenvaltiossa, kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset

a) mahdollisuuksiensa mukaan hoitavat itse tai antavat hoidettavaksi 11 artiklassa määritellyn erityisen valvonnan,

b) toimittavat muiden asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kaikki hallussaan olevat tiedot ja erityisesti selvitykset ja muut asiakirjat tai oikeaksi todistetut jäljennökset tai otteet selvityksistä ja muista asiakirjoista, jotka koskevat suunniteltuun tai tehtyyn rikkomukseen liittyvää toimintaa.

17 artikla

Tietojen toimittaminen oma-aloitteisesti

Kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toimittavat viipymättä muiden asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kaikki tarvittavat suunniteltuja tai tehtyjä rikkomuksia koskevat tiedot, erityisesti tiedot rikkomuksiin liittyvistä tavaroista sekä rikkomusten suorittamisessa käytettävistä uusista välineistä tai menetelmistä.

18 artikla

Todisteena käyttäminen

Tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti käyttää todistena valvontaraportteja ja tietoja, jotka jonkin jäsenvaltion virkamiehet ovat hankkineet ja toimittaneet toiselle jäsenvaltiolle 15, 16 ja 17 artiklassa tarkoitetun oma-aloitteisen avunannon yhteydessä.

4 LUKU

Yhteistyön erityismuodot

19 artikla

Periaatteet

1. Tullihallintojen välillä tehdään rajojen yli ulottuvaa yhteistyötä tämän luvun mukaisesti. Tullihallinnot antavat toisilleen tarvittavaa henkilöstö- ja organisatorista apua. Yhteistyöpyynnöt on pääsääntöisesti esitettävä 9 artiklan mukaisten avunantopyyntöjen muodossa. Tässä luvussa tarkoitetuissa nimienomaisissa tapauksissa pyynnön esittäneen viranomaisen edustajat voivat pyynnön vastaanottaneen viranomaisen suostumuksella ryhtyä toimiin kyseisen jäsenvaltion alueella.

Koordinoinnin keskusyksiköt huolehtivat rajojen yli ulottuvien toimien koordinoinnista ja suunnittelusta 5 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua rajojen yli ulottuvaa yhteistyötä voidaan tehdä rikkomusten estämiseksi ja tutkimiseksi tai niitä

koskeviin syytetoimiin ryhtymiseksi seuraavissa tapauksissa:

a) laitton huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden, aseiden, ammuksien, räjähteiden, kulttuuriesineiden, vaarallisten ja myrkyllisten jätteiden, ydinaineiden tai sellaisten aineiden tai laitteiden kauppa jotka on tarkoitettu ydinaseiden, biologisten ja/tai kemiallisten aseiden valmistamiseen (kielletty tavarat),

b) huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laittoman kaupan estämisestä tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen taulukoissa I ja II olevien, huumausaineiden laittomaan valmistamiseen tarkoitettujen aineiden (lähtöaineiden) kauppa,

c) rajojen yli tapahtuva verollisten tavaroiden laitton kauppa, jolla pyritään kiertämään veroja tai perusteettomasti saamaan tavaroiden tuontiin tai vientiin liittyviä maksuja julkisista varoista, kun kaupan laajuus ja siihen liittyvä riski verojen ja tukien kannalta merkitsee huomattavaa Euroopan yhteisöjen tai jäsenvaltioiden talousarvioon kohdistuvaa taloudellista räsitusta,

d) muu yhteisön tai kansallisissa tullilainsäädännöissä kiellettyjen tavaroiden kauppa.

3. Pynnön vastaanottanut viranomainen ei ole velvollinen käyttämään jotain tiettyä, tässä luvussa mainittua yhteistyömuotoa, jos aiottu tutkinta on vastoin pyynnön vastaanottavan viranomaisen kansallista lainsäädäntöä tai siitä ei säädetä kyseisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä. Tällöin pyynnön esittänyt viranomainen voi käänteisessä tapauksessa samasta syystä kieltäytyä vastaavantyyppisestä rajojen yli ulottuvasta yhteistyöstä, jota pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion viranomainen pyytää.

4. Jos jäsenvaltioiden kansallinen lainsäädäntö niin edellyttää, kyseiset viranomaiset pyytävät kansallisten oikeusviranomaistensa hyväksynnän aiotuille tutkimuksille. Jos toimivaltaisten oikeusviranomaisten hyväksyntään liittyy ehtoja ja vaatimuksia, kyseiset viranomaiset noudattavat näitä ehtoja ja vaatimuksia tutkinnan aikana.

5. Jos jäsenvaltion virkamiehet osallistuvat toisen jäsenvaltion alueella tämän luvun nojalla toimiin ja aiheuttavat siellä toimillaan vahinkoa, jäsenvaltio, jonka alueella vahingot aiheutettiin, korvaa vahingon kansallisen

lainsäädäntönsä mukaisesti samalla tavoin kuin se olisi tehnyt, jos sen omat virkamiehet olisivat aiheuttaneet vahingon. Kyseinen jäsenvaltio saa täyden korvauksen vahinkoa kärsineille osapuolille tai muille korvaukseen oikeutetuille henkilöille tai laitoksille maksamistaan summista siltä jäsenvaltiolta, jonka virkamiehet ovat aiheuttaneet vahingon.

6. Kukin jäsenvaltio pidättäytyy 5 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetussa tapauksessa pyytämästä kärsimiensä vahinkojen korvaamista toiselta jäsenvaltiolta, tämän kuitenkaan rajoittamatta sen oikeuksia kolmansiin osapuoliin nähden ja sen estämättä, mitä 5 kohdan toisessa virkkeessä määrätään vahinkojen korvaamisesta.

7. Tiedon saaneen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää virkamiesten 20—24 artiklassa tarkoitetun rajojen yli ulottuvan yhteistyön puitteissa saamia tietoja todisteina kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja tiedot antaneen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten asettamilla erityisehdoilla.

8. Jäljempänä 20—24 artiklassa tarkoitettujen toimien aikana toisen jäsenvaltion alueelle lähetetyt virkamiehet rinnastetaan kyseisen jäsenvaltion virkamiehiin niiden rikkomusten osalta, jotka mahdollisesti kohdistuvat heihin tai joita he mahdollisesti tekevät.

20 artikla

Välitön takaa-ajo

1. Jäsenvaltion tullihallinnon virkamiehet, jotka omassa maassaan seuraavat henkilöä, joka on tavattu itse teossa suorittamasta 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja, rikoksen johdosta tapahtuvan luovuttamisen mahdollistavia rikkomuksia tai joka on ollut osallisena mainituissa rikkomuksissa, saavat jatkaa takaa-ajoa toisen jäsenvaltion alueella ilman ennalta annettua lupaa, kun toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ei ole voitu ennalta ilmoittaa sen alueelle tulemisesta asian erityisen kiireellisyyden vuoksi tai kun nämä viranomaiset eivät ole voineet saapua ajoissa paikalle jatkaakseen takaa-ajoa.

Takaa-ajavien viranomaisten on viimeistään rajaa ylittäessään otettava yhteyttä sen jäsenvaltion toimivaltaisiin viranomaisiin, jonka alueella takaa-ajo tapahtuu. Takaa-ajo

keskeytetään heti, kun jäsenvaltio, jonka alueella takaa-ajo tapahtuu, sitä pyytää. Toimivaltaiset viranomaiset pysäyttävät takaa-ajetun henkilön takaa-ajajien pyynnöstä hänen henkilöllisyytensä toteamiseksi tai hänen pidättämisekseen. Jäsenvaltiot ilmoittavat tallettajalle ne takaa-ajavat viranomaiset, joihin määräystä sovelletaan, ja tallettaja ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

2. Takaa-ajossa noudatetaan seuraavia menettelyjä, jotka määritellään 6 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa:

a) takaa-ajavilla viranomaisilla ei ole kiinniotto-oikeutta,

b) kuitenkin, jos pyyntöä takaa-ajon keskeyttämisestä ei esitetä eivätkä sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jonka alueella takaa-ajo tapahtuu, voi jatkaa toimintaa riittävän nopeasti, takaa-ajavat viranomaiset voivat ottaa kiinni takaa-ajetun henkilön, kunnes mainitun jäsenvaltion virkamiehet, joille asiasta on välittömästi ilmoitettava, voivat todeta tämän henkilön henkilöllisyyden tai pidättää hänet.

3. Takaa-ajo tapahtuu 1 ja 2 kohdan mukaisesti noudattaen yhtä seuraavista menettelyistä, joka määritellään 6 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa:

a) ilmoituksessa määriteltävällä alueella tai ilmoituksessa määriteltävän, rajanylityksestä laskettavan ajan kuluessa,

b) alue- tai aikarajoituksetta.

4. Takaa-ajoon voidaan ryhtyä vain seuraavin yleisin edellytyksin:

a) takaa-ajavat virkamiehet noudattavat tämän artiklan määräyksiä ja sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka alueella he toimivat; he noudattavat toimivaltaisten paikallisten viranomaisten ohjeita,

b) merellä tapahtuvassa takaa-ajossa noudatetaan, siltä osin kuin se ulottuu aavalle merelle tai talousvyöhykkeelle, kansainvälistä merioikeutta sellaisena kuin siitä määrätään Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksessa, ja toisen jäsenvaltion aluevesillä tämän artiklan määräyksiä,

c) pääsy asuntoihin tai yleisöltä suljettuihin paikkoihin on kiellettyä,

d) takaa-ajavat virkamiehet ovat helposti tunnistettavissa virkapuvustaan, käsivarsinauhastaan tai kulkuneuvossaan käytettävistä tunnuksista; siviiliasun käyttö yhdessä edellä

mainituin tunnuksin varustamattoman kulkuneuvon kanssa on kiellettyä; takaa-ajavien virkamiesten on milloin tahansa voitava todistaa toimivansa viranomaisen ominaisuudessa,

e) takaa-ajavat virkamiehet saavat kantaa virka-asettaan takaa-ajon aikana, paitsi i) jos pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio on ilmoittanut yleisesti, että aseiden kanto sen alueella on kokonaan kielletty tai jos ii) pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio nimenomaisesti päättää toisin. Kun toisen jäsenvaltion virkamiehet saavat kantaa virka-asettaan, sen käyttö on kiellettyä muutoin kuin hätävarjelua varten,

f) kun takaa-ajettu henkilö on otettu kiinni 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, hänelle voidaan sen jäsenvaltion, jonka alueella takaa-ajo on tapahtunut, toimivaltaisten viranomaisten kuultavaksi viemistä varten tehdä ainoastaan turvatarkastus; kyseisen henkilön kuljetuksen aikana voidaan käyttää käsirautoja; takaa-ajetun henkilön hallussa olevat esineet voidaan takavarikoida,

g) takaa-ajavien virkamiesten on ilmoituttava kunkin 1, 2 ja 3 kohdassa mainitun operaation jälkeen sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten luona, jonka alueella he ovat toimineet, ja annettava selitys toimistaan; riippumatta siitä, onko takaa-ajettu voitu pidättää, virkamiesten on oltava kyseisten viranomaisten pyynnöstä näiden käytettävissä, kunnes virkamiesten toimiin liittyvät seikat on selvitetty asianmukaisesti,

h) takaa-ajavien virkamiesten kotivaltiona olevan jäsenvaltion viranomaiset osallistuvat sen jäsenvaltion viranomaisten pyynnöstä, jonka alueella takaa-ajo on tapahtunut, kuulusteluihin, jotka seuraavat operaatiota, johon he ovat osallistuneet, mukaan lukien oikeuskäsittely.

5. Henkilö, jonka sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jonka alueella takaa-ajo on tapahtunut, ovat pidättäneet 2 kohdan mukaisen toiminnan seurauksena, voidaan hänen kansallisuudestaan riippumatta pidättää kuulusteluja varten. Kansallisen lainsäädännön asiaa koskevia sääntöjä sovelletaan soveltuvin osin.

Jos tämä henkilö ei ole sen jäsenvaltion kansalainen, jonka alueella hänet on pidätetty, hänet on vapautettava viimeistään kuuden

tunnin kuluttua pidättämisestä, eikä tähän aikaan lasketa keskiyön ja aamun kello yhdeksän välisiä tunteja, jolleivät mainitun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ole sitä ennen saaneet väliaikaista pidättämistä koskevaa pyyntöä, joka on esitetty missä muodossa tahansa rikosentekijän luovutusta varten.

6. Allekirjoittaessaan tämän yleissopimuksen kukin jäsenvaltio antaa ilmoituksen, jossa se määrittelee 2, 3 ja 4 kohdan pohjalta, kuinka takaa-ajossa menetellään sen alueella.

Jäsenvaltio voi milloin hyvänsä korvata ilmoituksensa toisella ilmoituksella, jollei tämä rajoita ensiksi mainitun soveltamisalaa.

Kukin ilmoitus annetaan kunkin kyseisen jäsenvaltion kanssa näissä valtioissa sovellettavien järjestelmien vastaavuudesta sopimiseksi käytyjen neuvottelujen jälkeen.

7. Jäsenvaltiot voivat laajentaa kahdenvälisesti 1 kohdan soveltamisalaa ja antaa täydentäviä määräyksiä tämän artiklan soveltamiseksi.

8. Jäsenvaltio voi tämän yleissopimuksen hyväksymisasiakirjan tallettaessaan ilmoittaa, ettei se sitoudu noudattamaan tätä artiklaa tai osaa siitä. Tämä ilmoitus voidaan peruuttaa milloin tahansa.

21 artikla

Rajojen yli tapahtuva valvonta

1. Jäsenvaltion tullihallinnon virkamiehet, jotka tarkkailevat maassaan henkilöä, jonka voidaan perustellusti epäillä olevan osallistunut 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin rikkomuksiin, saavat jatkaa tätä tarkkailua toisen jäsenvaltion alueella, kun tämä on antanut luvan rajojen kummallakin puolella tapahtuvaan tarkkailuun ennalta esitetyn oikeusapupyynnön perusteella. Lupa voidaan liittää ehtoja.

Kukin jäsenvaltio ilmoittaa tallettajalle ne viranomaiset, joihin määräystä sovelletaan, ja tallettaja ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

Pyydetessä tarkkailu annetaan sen jäsenvaltion virkamiesten tehtäväksi, jonka alueella se tapahtuu.

Ensimmäisessä alakohdassa mainittu oikeusapupyyntö lähetetään kunkin jäsenvaltion

nimeämälle ja pyydetyn luvan myöntämiseen tai edelleen välittämiseen toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltiot ilmoittavat tallettajalle tätä varten nimetyt viranomaiset, ja tallettaja ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

2. Jos lupaa ei voida asian erityisen kiireellisyyden vuoksi pyytää ennalta toiselta jäsenvaltiolta, tarkkailevat virkamiehet saavat jatkaa rajan toisella puolella sellaisen henkilön tarkkailua, jonka voidaan perustellusti epäillä syyllistyneen johonkin 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun rikkomukseen, seuraavin edellytyksin:

a) rajanylityksistä ilmoitetaan välittömästi tarkkailun aikana sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka alueella tarkkailua jatketaan,

b) 1 kohdan mukainen pyyntö, josta käyvät ilmi ilman ennakkolupaa tapahtuneen rajanylityksen syyt, esitetään viipymättä.

Tarkkailu lopetetaan heti, kun se jäsenvaltio, jonka alueella tarkkailu tapahtuu, sitä pyytää a alakohdassa tarkoitettua ilmoituksen tai b alakohdassa tarkoitettua pyynnön saatuaan tai jos lupaa ei ole saatu viiden tunnin kuluessa rajanylityksestä.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu tarkkailu voi tapahtua vain seuraavin yleisin edellytyksin:

a) tarkkailevat virkamiehet noudattavat tämän artiklan määräyksiä ja sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka alueella he toimivat; heidän on noudatettava mainitun jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten määräyksiä,

b) virkamiehet pitävät 2 kohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta tarkkailun aikana mukanaan asiakirjaa, josta käy ilmi, että lupa on myönnetty,

c) tarkkailevat virkamiehet voivat milloin tahansa todistaa, että he toimivat virkatehtävässä,

d) tarkkailevat virkamiehet saavat kantaa virka-asettaan tarkkailun aikana, paitsi jos i) pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio on ilmoittanut yleisesti, että aseensa kanto sen alueella on kokonaan kielletty tai ii) pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio nimenomaisesti päättää toisin. Kun toisen jäsenvaltion virkamiehet saavat kantaa virka-asettaan, sen käyttö on kiellettyä muutoin kuin hätävarjelua varten,

e) pääsy asuntoihin tai yleisöltä suljettuihin paikkoihin on kielletty,

f) tarkkailevat virkamiehet eivät saa pysäyttää tai pidättää tarkkailtavaa henkilöä,

g) kaikista toimista annetaan selvitys sen jäsenvaltion viranomaisille, jonka alueella ne tapahtuivat; tarkkailevia virkamiehiä voidaan pyytää tulemaan henkilökohtaisesti paikalle,

h) sen jäsenvaltion viranomaiset, joka on tarkkailevien virkamiesten kotivaltio, osallistuvat sen jäsenvaltion viranomaisten pyynnöstä, jonka alueella tarkkailu on tapahtunut, näitä toimia seuraaviin tutkimuksiin, mukaan lukien oikeuskäsittelyt.

4. Jäsenvaltiot voivat laajentaa kahdenvälisesti tämän artiklan soveltamisalaa ja antaa sen soveltamiseksi täydentäviä määräyksiä.

5. Tallettaessaan tämän yleissopimuksen ratifiointi- tai hyväksymisasiakirjansa jäsenvaltio voi ilmoittaa, ettei se sitoudu noudattamaan tätä artiklaa tai osaa siitä. Tämä ilmoitus voidaan peruuttaa milloin tahansa.

22 artikla

Valvottu läpilasku

1. Jokainen jäsenvaltio sitoutuu varmistamaan alueellaan tapahtuvien valvottujen kuljetusten sallimisen toisen jäsenvaltion pyynnöstä, kun se liittyy luovuttamisen perusteeksi käypiä rangaistavia tekoja koskevaan rikostutkintaan.

2. Pynnön vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tekevät tapauskohtaisesti päätöksen valvotuista kuljetuksista kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

3. Valvotut kuljetukset tapahtuvat pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion menettelytapojen mukaisesti. Operaatioiden suorittaminen ja niiden johtaminen kuuluu asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toimivaltaan.

Pyynnön vastaanottaneet viranomaiset vastaavat läpilaskun valvonnasta rajanylityspäältä tai muusta sovitusta paikasta lähtien, jotta valvonta ei keskeytyisi. Ne huolehtivat tavarain jatkuvasta valvonnasta siten, että ne voivat jatkukuljetuksen aikana milloin tahansa ottaa kiinni tekijät tai takavarikoida tavarat.

4. Lähetykset, joiden valvotusta läpikäytystä on sovittu, voidaan asianomaisten jäsenvaltioiden suostumuksella pysäyttää, ja niiden kuljetuksen jatkaminen voidaan sallia joko sellaisenaan tai sen jälkeen, kun niiden alkuperäinen sisältö on otettu talteen tai korvattu kokonaan tai osittain muilla tuotteilla.

23 artikla

Peitetutkinta

1. Pyynnön esittäneen viranomaisen pyynnöstä pyynnön vastaanottanut viranomainen voi valtuuttaa sellaiset pyynnön esittäneen jäsenvaltion tullihallinnon virkamiehet tai tämän hallinnon puolesta toimivat edustajat, jotka toimivat väärien henkilöllisyyden turvin (peitetutkijat), toimimaan pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion alueella. Pynnön esittänyt viranomainen esittää pyynnön vain, jos tapausta on erittäin vaikeaa selvittää ilman suunniteltuja tutkimustoimia. Kyseiset virkamiehet ja henkilöt valtuutetaan tehtäviensä puitteissa hankkimaan tietoja ja ottamaan yhteyksiä epäiltyihin tai muihin näiden lähipiirissä oleviin henkilöihin.

2. Pynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa tehtävä peitetutkinta saa kestää vain rajoitetun ajan. Pynnön vastaanottaneen jäsenvaltion ja pyynnön esittäneen jäsenvaltion asianomaiset viranomaiset valmistelevat ja valvovat tutkimuksia tiiviissä yhteistyössä.

3. Pynnön vastaanottanut viranomainen päättää oman jäsenvaltionsa lainsäädännön mukaisesti edellytyksistä, joilla peitetutkinta sallitaan, sekä niistä edellytyksistä, joilla peitetutkinta tapahtuu. Jos peitetutkinnan kuluessa ilmenee tietoja muista kuin alkuperäisessä pyynnössä tarkoitetuista rikkomuksista, pyynnön vastaanottanut viranomainen päättää kyseisten tietojen käyttämisestä kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

4. Pynnön vastaanottanut viranomainen antaa tarpeelliset henkilöresurssit ja teknisen tuen. Pynnön vastaanottanut viranomainen toteuttaa toimet 1 kohdassa tarkoitettujen virkamiesten suojelemiseksi, kun nämä toimivat pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa.

5. Tallettaessaan tätä yleissopimusta koskevan hyväksymiskirjansa jäsenvaltio voi ilmoittaa, ettei se sitoudu noudattamaan tätä

artiklaa tai sen osaa. Tämä ilmoitus voidaan peruuttaa milloin tahansa.

24 artikla

Yhteiset erityistutkimusryhmät

1. Useiden jäsenvaltioiden viranomaiset voivat yhteisestä sopimuksesta perustaa yhteisen erityistutkimusryhmän, joka muodostuu asianomaisiin aloihin erikoistuneista virkamiehistä ja joka sijoitetaan johonkin jäsenvaltioon.

Yhteisen erityistutkimusryhmän tehtävät ovat seuraavat:

— määrättyjen rikkomusten hankalien ja vaativien tutkimusten suorittaminen, mikä edellyttää osallistuvien jäsenvaltioiden samanaikaisia ja yhteensovitettyjä toimia,

— yhteisten toimien koordinointi määrättyjen rikkomusten estämiseksi ja selvittämiseksi sekä tietojen saamiseksi asianomaisista henkilöistä, heidän lähipiiristään ja menettelytavoistaan.

2. Yhteiset erityistutkimusryhmät toimivat seuraavien yleisten edellytysten mukaisesti:

a) ne perustetaan vain tiettyä tarkoitusta varten ja määräajaksi,

b) ryhmää johtaa sen jäsenvaltion virkamies, jossa ryhmä toimii,

c) ryhmään kuuluvien virkamiesten on noudatettava sen jäsenvaltion lakia, jonka alueella ryhmä toimii,

d) se jäsenvaltio, jonka alueella ryhmä toimii, vastaa ryhmän toiminnan vaatimista järjestelyistä.

3. Ryhmän jäsenyys ei anna siihen kuuluville virkamiehille oikeutta toimia jonkin muun jäsenvaltion alueella.

5 LUKU

Tietosuoja

25 artikla

Tietojen suojaaminen tietoja vaihdettaessa

1. Vaihtaessaan tietoja tullihallinnot ottavat kussakin tapauksessa huomioon henkilötietojen suojaa koskevat vaatimukset. Ne noudattavat Euroopan neuvoston 28 päivänä tammi-

kuuta 1981 tekemän, yksilöiden suojelua henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä koskevan yleissopimuksen asiaa koskevia määräyksiä. Tietojen suojaamiseksi jäsenvaltio voi 2 kohdan mukaisesti määrätä edellytyksistä henkilötietojen käsittelylle jäsenvaltiossa, jolle kyseiset tiedot on annettu.

2. Tietotekniikan käyttöä tullialalla koskevan yleissopimuksen määräysten soveltamista rajoittamatta jäljempänä esitettäviä määräyksiä sovelletaan tätä yleissopimusta sovellettaessa toimitettaviin henkilötietoihin:

a) tiedot vastaanottanut viranomaislainen voi käsitellä henkilötietoja vain 1 artiklan 1 kohdassa määrättyssä tarkoituksessa. Viranomaislainen voi ilman tiedot toimittaneen jäsenvaltion etukäteen antamaa suostumusta toimittaa ne tullihallinnolleen sekä syyte- ja oikeusviranomaisille syytetoimia ja 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen rikkomusten estämistä varten. Kaikissa muissa tapauksissa, joissa tietoja toimitetaan, edellytetään tiedot toimittaneen jäsenvaltion suostumusta;

b) tiedot toimittavan jäsenvaltion viranomaiset varmistavat tietojen oikeellisuuden ja ajantasaisuuden. Jos ilmenee, että on toimitettu virheellisiä tietoja tai sellaisia tietoja, joita ei olisi pitänyt toimittaa, tai että laillisesti toimitetut tiedot on poistettava myöhemmässä vaiheessa tiedot toimittaneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, vastaanotettavalle viranomaiselle ilmoitetaan siitä viipymättä. Se on velvollinen oikaisemaan tai poistamaan kyseiset tiedot. Jos vastaanottavalla viranomaisella on aihetta epäillä, että toimitetut tiedot ovat virheellisiä tai että ne olisi poistettava, näiden on ilmoitettava tästä tiedot toimittaneelle jäsenvaltiolle;

c) niissä tapauksissa, joissa tiedot toimittaneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan toimitetut tiedot olisi poistettava tai niitä olisi muutettava, asianomaiselle henkilölle on varmistettava tehokkaat oikeudet tietojen oikaisemiseen;

d) asianomaiset viranomaiset pitävät kirjaa toimitetuista ja vastaanotetuista tiedoista;

e) toimittavan viranomaisen ja vastaanottavan viranomaisen on pyynnöstä annettava henkilölle tietoja häntä koskevien tietojen toimittamisesta sekä siitä tarkoituksesta, johon niitä aiotaan käyttää. Tätä velvoitetta ei ole, jos tarkastelun jälkeen ilmenee, että yleisen edun vuoksi on tärkeämpää olla antamatta henkilölle kyseisiä tietoja, vaikka henkilön etu edellyttäisi tietojen saamista. Henkilön oikeus saada tietoja häntä koskevien tietojen toimittamisesta määräytyy lisäksi sen jäsenvaltion kansallisten lakien, asetusten ja menettelyjen nojalla, jonka alueella tietoja pyydetään. Ennen kuin päätös tietojen antamisesta tehdään, toimittavan viranomaisen on saatava tilaisuus esittää kantansa;

f) jäsenvaltiot ovat vastuussa omien lakien, asetustensa ja menettelyjensä mukaisesti vahingosta, joka henkilölle aiheutuu toimitettujen tietojen käsittelystä asianomaisessa jäsenvaltiossa. Sama koskee virheellisten tietojen toimittamisesta tai yleissopimuksen vastaisesta toimittavan viranomaisen toiminnasta aiheutuvaa vahinkoa;

g) tietoja säilytetään vain niin kauan kuin on tarpeen sen tarkoituksen toteuttamiseksi, jota varten ne toimitettiin. Kyseinen jäsenvaltio tarkastelee sopivana ajankohtana niiden säilyttämisen tarpeellisuutta;

h) tietoja koskee joka tapauksessa vähintään sama tietosuojatase kuin se, jonka tiedot vastaanottanut jäsenvaltio antaa saman luonteisille tiedoille;

i) jäsenvaltiot toteuttavat aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän artiklan noudattamista valvotaan tehokkaasti. Ne voivat antaa tämän tehtävän niille kansallisille valvontaviranomaisille, joita tarkoitetaan tietotekniikan käyttöä tullialalla koskevan yleissopimuksen 17 artiklassa.

3. Tässä artiklassa 'henkilötietojen käsittelyllä' tarkoitetaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY 2 artiklan b kohdan mukaista käsittelyä (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

6 LUKU

Yleissopimuksen tulkitseminen

26 artikla

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin

1. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista tämän yleissopimuksen tulkintaa tai soveltamista koskevat jäsenvaltioiden väliset riidat, jos riitaa ei ole voitu sopia neuvostossa kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun joku neuvoston jäsenistä saattoi asian sen käsiteltäväksi.

2. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista tämän yleissopimuksen tulkintaa tai soveltamista koskevat jäsenvaltioiden ja komission väliset riidat, joita ei ole voitu sopia neuvottelemalla. Tällainen riita voidaan saattaa tuomioistuimen ratkaistavaksi kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun jompikumpi riidan osapuolista on ilmoittanut toiselle osapuolelle riidan olemassaolosta.

3. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on jäljempänä 4-7 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti toimivalta antaa ennakkoratkaisuja tämän yleissopimuksen tulkinnasta.

4. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan antaa ennakkoratkaisuja tämän yleissopimuksen tulkinnasta jäljempänä 5 kohdan a tai b alakohdassa määriteltujen edellytysten mukaisesti julistuksessa, jonka ne voivat antaa joko allekirjoittaessaan tämän yleissopimuksen tai minä tahansa muuna ajankohtana sen jälkeen.

5. Jäsenvaltio, joka antaa 4 kohdan mukaisen julistuksen, mainitsee joko että

a) kyseisen valtion tuomioistuin, jonka päätöksiin ei kansallisen lainsäädännön mukaan saa hakea muutosta, voi pyytää Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta antamaan asiasta ennakkoratkaisun kysymyksessä, joka tulee esille sen käsiteltävänä olevassa asiassa ja joka koskee tämän yleissopimuksen tulkintaa, jos kyseinen tuomioistuin katsoo, että kysymys on ratkaistava, jotta se voisi antaa asiassa päätöksen, tai että

b) kyseisen jäsenvaltion tuomioistuin voi pyytää Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta antamaan ennakkoratkaisun kysymyksestä,

joka tulee esille sen käsiteltävänä olevassa asiassa ja joka koskee tämän yleissopimuksen tulkintaa, jos kyseinen tuomioistuin katsoo, että kysymys on ratkaistava, jotta se voisi antaa asiassa päätöksen.

6. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännöstä tehtyä pöytäkirjaa ja tuomioistuimen työjärjestystä sovelletaan.

7. Jokainen jäsenvaltio on oikeutettu jättämään vastineita tai kirjallisia huomautuksia Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle asioissa, jotka on saatettu tämän käsiteltäväksi 5 kohdan nojalla, riippumatta siitä, onko se antanut julistuksen 4 kohdan mukaisesti.

8. Yhteisöjen tuomioistuin ei ole toimivaltainen tutkimaan tämän yleissopimuksen alalla toimivaltaisen jäsenvaltion rikosten torjunnasta vastaavan viranomaisen toteuttamien toimien pätevyyttä tai oikeasuhteisuutta tai niiden velvollisuuksien täyttämistä, joita jäsenvaltioilla on yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi sekä sisäisen turvallisuuden suojaamiseksi.

7 LUKU

Soveltaminen ja loppumääräykset

27 artikla

Salassapito

Tullihallinnot ottavat jokaisessa yksittäisessä tietojenvaihtotapauksessa huomioon tutkintasalaisuuden vaatimukset. Tämän vuoksi jäsenvaltio voi määrätä edellytykset tietojen käytölle siinä jäsenvaltiossa, jolle kyseiset tiedot on annettu.

28 artikla

Poikkeus avunantovelvollisuudesta

1. Tämä yleissopimus ei velvoita jäsenvaltioiden viranomaisia keskinäisen avun antamiseen, jos se voi vahingoittaa kyseisen jäsenvaltion yleistä järjestystä tai muita olennaisia etuja erityisesti tietosuojan alalla tai, jos pyydettyjen toimien laajuus erityisesti IV luvussa tarkoitettujen yhteistyön erityismuotojen puitteissa on ilmeisessä epäsuhteessa

oletetun rikkomuksen vakavuuden kanssa. Tällaisessa tapauksessa avunannosta voidaan kieltäytyä kokonaan tai osittain tai siihen voidaan suostua tietyillä ehdoilla.

2. Kieltäytyminen avunannosta on aina perusteltava.

29 artikla

Kulut

1. Jäsenvaltiot luopuvat pääsääntöisesti kaikista tämän yleissopimuksen soveltamisesta johtuvien kulujen korvaamista koskevista vaatimuksista, lukuun ottamatta asian tuntijoille korvattavia kuluja.

2. Jos pyynnön täyttämisestä aiheutuu merkittäviä, tavallisuudesta poikkeavia kustannuksia, kyseessä olevien tulliviranomaisten on neuvottelemalla määrättävä pyynnön täyttämisen ehdot ja vaatimukset sekä kustannusten jakotapa.

30 artikla

Varaumat

1. Tähän yleissopimukseen ei voi tehdä varaumia, jollei 20 artiklan 8 kohdan, 21 artiklan 5 kohdan ja 23 artiklan 5 kohdan määräyksistä muuta johdu.

2. Ne jäsenvaltiot, jotka ovat jo tehneet keskinäisiä sopimuksia, jotka kattavat tämän yleissopimuksen IV luvussa säänneltyjä asioita, voivat tehdä varaumia 1 kohdan nojalla ainoastaan, jos ne eivät vaikuta kyseisistä sopimuksista aiheutuviin velvoitteisiin.

3. Tämä yleissopimus ei vaikuta tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn yleissopimuksen niistä määräyksistä johtuviin velvoitteisiin, joissa määrätään tehostetusta yhteistyöstä, kyseisiin määräyksiin sitoutuneiden jäsenvaltioiden välisissä suhteissa.

31 artikla

Alueellinen soveltaminen

1. Tätä yleissopimusta sovelletaan niillä jä-

senvaltioiden alueilla, joita tarkoitetaan yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY N:o 2913/92 (EYVL L 302, 19.10.1992, s. 2.)) 3 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin se on tarkistettuna Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan (EYVL L 1, 1.1.1995, s. 181.) mukaisesti, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston 19 päivänä joulukuuta 1996 antaman asetuksen (EY) N:o 82/97 (EYVL L 17, 21.1.1997, s. 2) mukaisesti, mukaan lukien Saksan liittotasavallan osalta Helgolandin saari ja Büsingenin alue (Saksan liittotasavallan ja Sveitsin valaliiton välillä Büsingen am Hochrhein -kunnan sisällyttämisestä Sveitsin valaliiton tullialueeseen 23 päivänä marraskuuta 1964 tehdyn sopimuksen tai sen voimassa olevan toisinnon puitteissa ja nojalla) ja Italian tasavallan osalta Livignon ja Campione d'Italian alueet, sekä edellä tarkoitettuihin jäsenvaltioiden alueisiin liittyvillä aluemerillä, sisäisillä merivesillä ja ilmatilassa.

2. Neuvosto voi yksimielisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastossa määrättyä menettelyä noudattaen mukauttaa 1 kohtaa siinä viitattuihin yhteisön säädöksiin tehtyjen muutosten mukaisesti.

32 artikla

Voimaantulo

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tämä yleissopimus valtiosääntöjensä asettamien vaatimusten mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot ilmoittavat tallettajalle valtiosääntönsä asettamien vaatimusten mukaisesti, tämän yleissopimuksen hyväksymiseksi tarvittavien menettelyjen saattamisesta päätökseen.

3. Tämä yleissopimus tulee voimaan yhdeksänkymmenen päivän kuluttua siitä päivästä, jona kyseisen muodollisuuden viimeisenä suorittava valtio, joka on Euroopan unionin jäsen neuvoston antaessa säädöksenä tämän yleissopimuksen tekemisestä, on tehnyt 2 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen.

4. Tämän yleissopimuksen voimaantuloon saakka jokainen jäsenvaltio voi 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen antaessaan tai milloin tahansa myöhemmin antaa julistuksen, että yleissopimusta sovelletaan, lukuun ottamatta sen 26 artiklaa, asianomaisen valtion ja muiden samanlaisen julistuksen tehneiden jäsenvaltioiden välisissä suhteissa. Näitä julistuksia sovelletaan yhdeksänkymmenen päivän kuluttua niiden tallettamispäivästä.

5. Tätä yleissopimusta sovelletaan vain pyyntöihin, jotka on tehty sen jälkeen, kun sopimus on tullut voimaan tai kun sitä sovelletaan pyynnön vastaanottaneen ja pyynnön esittäneen jäsenvaltion välillä.

6. Tämän yleissopimuksen voimaantulopäivänä kumotaan jäsenvaltioiden 7 päivänä syyskuuta 1967 allekirjoittama yleissopimus tullihallintojen keskinäisestä avunannosta.

33 artikla

Liittyminen

1. Tähän yleissopimukseen voi liittyä jokainen valtio, josta tulee Euroopan unionin jäsenvaltio.

2. Tämän yleissopimuksen teksti, joka on laadittu siihen liittyvän jäsenvaltion kielellä Euroopan unionin neuvostossa, on todistusvoimainen.

3. Liittymisasiakirjat talletetaan tallettajan huostaan.

4. Tämä yleissopimus tulee voimaan siihen liittyneen valtion osalta yhdeksänkymmenen päivän kuluttua sen liittymisasiakirjan tallettamispäivästä, tai tämän yleissopimuksen voimaantulopäivänä, jos se ei vielä ole tullut voimaan edellä mainitun yhdeksänkymmenen päivän määräajan päättyessä.

5. Jos tämä yleissopimus ei ole vielä tullut voimaan päivänä, jona liittyvät jäsenvaltiot tallettavat liittymisasiakirjansa, liittyviin jäsenvaltioihin sovelletaan 32 artiklan 4 kohtaa.

34 artikla

Muutokset

1. Jokainen jäsenvaltio, joka on korkea sopimuspuoli, voi ehdottaa muutoksia tähän yleissopimukseen. Kaikki muutosehdotukset toimitetaan tallettajalle, joka välittää ne neuvostolle ja komissiolle.

2. Neuvosto hyväksyy yleissopimukseen tehtävät muutokset ja suosittaa jäsenvaltioille niiden hyväksymistä niiden valtiosääntöjen asettamien vaatimusten mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 31 artiklan 2 kohdan soveltamista.

3. Muutokset, jotka on tehty 2 kohdan mukaisesti, tulevat voimaan 32 artiklan 3 kohdan määräysten mukaisesti.

35 artikla

Tallettaja

1. Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri on tämän yleissopimuksen tallettaja.

2. Tallettaja julkaisee Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä tiedot sen hyväksymisestä ja siihen liittymisistä, sen soveltamisesta, julistuksista ja varaumista sekä kaikista muista tähän yleissopimukseen liittyvistä ilmoituksista.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Tehty Brysselissä kahdeksantenatoista päivänä joulukuuta vuonna tuhatyhdeksäsataayhdeksänkymmentäseitsemän englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalil, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä yhtenä alkuperäiskappaleena, joka talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon ja jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

*Liite***YLEISSOPIMUKSEEN LIITETTÄVÄT JA EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLISESSA LEHDESSÄ JULKAISTAVAT JULISTUKSET****1. 1 artiklan 1 kohdan ja 28 artiklan osalta**

Italia julistaa viitaten yleissopimuksen 28 artiklassa määrättyihin keskinäistä avunantovelvollisuutta koskeviin poikkeuksiin, että avunantopyyntöjen täyttäminen yleissopimuksen perusteella sellaisten rikkomusten osalta, jotka Italian lainsäädännön mukaan eivät ole kansallisten tai yhteisön tullimääräysten rikkomuksia voi syistä, jotka liittyvät kansallisten viranomaisten toimivallan jakoon rikosten torjunnan ja rikoksista syyttämisen alalla - haitata yleistä järjestystä tai muita olennaisia kansallisia etuja.

2. 1 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 2 kohdan osalta

Tanska ja Suomi julistavat, että ne tulkitsevat yleissopimuksen 1 artiklan 2 kohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa olevan termin "oikeusviranomaiset" tai "oikeusviranomainen" Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 allekirjoitetusta, keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 24 artiklan mukaan antamiensa lausumien mukaisesti.

3. 4 artiklan 3 kohdan toisen luetelmakohdan osalta

Tanska julistaa omalta osaltaan, että 4 artiklan 3 kohdan toista luetelmakohtaa sovelletaan ainoastaan toimintaan, jossa henkilö osallistuu ryhmään, jonka yhteisenä tarkoituksena on kyseisen rikkomuksen tai kyseisten rikkomusten tekeminen, mukaan lukien tilanteet, joissa asianomainen henkilö ei osallistu kyseisen rikkomuksen tai kyseisten rikkomusten tekemiseen; osallistumisen on perustuttava ryhmän tarkoituksen ja yleisen rikollisen toiminnan tuntemiseen tai tietoihin ryhmän aikeesta tehdä kyseinen rikkomus tai kyseisiä rikkomuksia.

4. 4 artiklan 3 kohdan kolmannen luetelmakohdan osalta

Tanska julistaa omalta osaltaan, että 4 artiklan 3 kohdan kolmatta luetelmakohtaa sovelletaan ainoastaan sellaisiin rikkomuksiin, joiden yhteydessä varastetun tavaran kätkeminen on Tanskan lain mukaan aina rangaistava teko mukaan lukien Tanskan rikosioikeuden 191 pykälä varastettujen huumausaineiden kätkemisestä ja 284 pykälä tavaran kätkemisestä erityisen törkeän salakuljetuksen yhteydessä.

5. 6 artiklan 4 kohdan osalta

Tanska, Suomi ja Ruotsi julistavat, että 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut yhteyshenkilöt voivat edustaa myös Norjan ja Islannin etuja tai päinvastoin. Viisi pohjoismaata ovat vuodesta 1982 lukien sopineet järjestelystä, jonka mukaan yhden asianosaisen valtion asemapaikkaan lähetetyt yhteyshenkilöt edustavat myös muita Pohjoismaita. Tällä järjestelyllä on vahvistettu huumeiden salakuljetuksen vastaista työtä ja helpotettu yksittäisille valtioille yhteyshenkilöiden asemapaikkaan lähettämistä aiheutuvaan taloudellista taakkaa. Tanska, Suomi ja Ruotsi pitävät erittäin tärkeänä sitä, että tätä hyvin toimivaa järjestelyä jatketaan.

6. 20 artiklan 8 kohdan osalta

Tanska julistaa hyväksyvänsä 20 artiklan määräykset seuraavin edellytyksin:

Jos jonkin muun jäsenvaltion tulliviranomaiset harjoittavat välitöntä takaa-ajoa merellä tai ilmassa, kyseinen takaa-ajo voidaan ulottaa Tanskan alueelle mukaan lukien Tanskan aluevedet ja Tanskan alueen ja aluevesien yläpuolinen ilmatila ainoastaan jos Tanskan toimivaltaisille viranomaisille on ilmoitettu asiasta etukäteen.

7. 21 artiklan 5 kohdan osalta

Tanska julistaa hyväksyvänsä 21 artiklan määräykset seuraavin edellytyksin:

Rajat ylittävää valvontaa, johon ei ole ennalta myönnettyä lupaa, voidaan harjoittaa 21 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti ainoastaan, jos voidaan vakaasti uskoa, että tarkkailtavat henkilöt ovat syyllistyneet johonkin 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun rangaistavaan tekoon, josta voidaan luovuttaa.

8. 25 artiklan 2 kohdan i alakohdan osalta

Jäsenvaltiot sitoutuvat ilmoittamaan toisilleen neuvostossa toimenpiteistä, joita on to-

teutettu sen varmistamiseksi, että i alakohdassa tarkoitettuja sitoumuksia noudatetaan.

9. 26 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettu julistus

Allekirjoittaessaan tämän pöytäkirjan jäljempänä mainitut valtiot julistavat hyväksyvänsä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan 26 artiklan 5 kohdassa määrättyjen sääntöjen mukaisesti:

— Irlanti 26 artiklan 5 kohdan a alakohdassa määrättyjen menettelyiden mukaisesti,

— Saksan liittotasavalta, Helleenien tasavalta, Italian tasavalta ja Itävallan tasavalta 26 artiklan 5 kohdan b alakohdassa määrättyjen menettelyiden mukaisesti.

JULISTUS

Saksan liittotasavalta, Italian tasavalta ja Itävallan tasavalta pidättävät itselleen oikeuden määrätä sisäisessä lainsäädännössään, että tullihallintojen keskinäistä avunantoa ja yhteistyötä koskevan yleissopimuksen tulkin-
taa koskevan kysymyksen tullessa esille sel-

laisessa kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävänä olevassa asiassa, jonka päätöksiin ei kansallisen lainsäädännön mukaan saa hakea muutosta, kyseisen tuomioistuimen on saatettava asia Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Oikaistaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tehty yleissopimus tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti C 24, 23. tammikuuta 1998)
(2000/C 219/05)

Neuvosto tallettajana on tehnyt tämän oikaisun Brysselissä 22 päivänä toukokuuta 2000 allekirjoitetulla oikaisupöytäkirjalla.

Sivu 3:

4 artiklan 2 kohdan kolmas luetelmakohta oikaistaan seuraavasti:

"— kaikkia yhdenmukaistettuja valmisteveroja ja tuonnin yhteydessä suoritettavaa arvonlisäveroa koskevia yhteisön säännöksiä sekä niitä koskevia kansallisia soveltamis-säännöksiä."

N:o 149

(Suomen säädöskokoelman n:o 428/2004)

L a k i**ampuma-asetlain 17 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 9 päivänä tammikuuta 1998 annetun ampuma-asetlain (1/1998) 17 §:n 1 momentin 11 kohta, sellaisena kuin se on laissa 601/2001, ja
lisätään 17 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi viimeksi mainitussa laissa, uusi 12 kohta seuraavasti:

17 §

Soveltamisalaa koskevat poikkeukset

Tämä laki ei koske:

— — — — —
 11) tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen, jäljempänä Schengenin yleissopimus, 40 tai 41 artiklassa tarkoitetuille Schengenin säännöstöä soveltavien valtioiden toimivaltaisille virkamiehille kuuluvien ampu-
 ma-aseiden, aseiden osien, patruunoiden ja erityisen vaarallisten ammusten siirtoa Suomeen tai Suomesta tuontia, vientiä ja hallussapitoa, kun toiminta perustuu Schengenin

yleissopimuksen mainituissa artikloissa tarkoitettuun tarkkailuun tai takaa-ajoon;

12) tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn yleissopimuksen 20, 21 ja 23 artiklassa tarkoitetuille, Suomen alueella toimiville Euroopan unionin toisen jäsenvaltion virkamiehille kuuluvien ampu-
 ma-aseiden, aseiden osien, patruunoiden ja erityisen vaarallisten ammusten siirtoa Suomeen tai Suomesta, tuontia, vientiä ja hallussapitoa, kun toiminta perustuu mainituissa artikloissa tarkoitettuun takaa-ajoon, tarkkailuun tai peitetoimintaan.

— — — — —
 Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

N:o 150

(Suomen säädöskokoelman n:o 739/2004)

Valtioneuvoston asetus**ampuma-asetlain 17 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 11 päivänä elokuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, säädetään:

1 §
Ampuma-asetlain 17 §:n muuttamisesta 19 päivänä toukokuuta 2004 annettu laki (428/2004) tulee voimaan 23 päivänä elokuuta 2004.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä elokuuta 2004.

Helsingissä 11 päivänä elokuuta 2004

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

Neuvotteleva virkamies Ismo Mäenpää

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 147—150, 3 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2004

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1457-0661